

Dosarul nr. 2ra-1608/21

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. A. Costiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhanci)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mariana Mușchei,
reprezentată de avocatul Ion Cîșlari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Mușchei
împotriva lui Serghei Malanca, intervenienți accesorii Direcția Generală Asistență
Socială și Protecția Familiei Căușeni și Direcția Generală Asistență Socială și
Protecția Familiei Ștefan Vodă cu privire la determinarea domiciliului copilului
minor și decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 02 octombrie 2019, Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari,
a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Malanca, intervenienți
accesorii Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Căușeni și
Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Ștefan Vodă, solicitând
determinarea domiciliului copilului minor XXXXXMalanca, născut la XXXXX, cu
mama Mariana Mușchei, decăderea din drepturile părintești a lui Serghei Malanca
asupra copilului minor XXXXXMalanca, născut la XXXXX.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, s-a aflat în relații de concubinaj
cu pârâtul Serghei Malanca. La XXXXX s-a născut fiul XXXXXMalanca. După
încetarea relațiilor de concubinaj, copilul a rămas la întreținerea și în grija sa.

Totodată, a menționat că, prin hotărârea din 09 octombrie 2018 a Judecătoriei
Căușeni, sediul Ștefan Vodă, pârâtul a fost obligat la achitarea lunară a câte 1000 de
lei cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor începând cu anul 2018, însă
pârâtul nu a achitat pensia pentru întreținerea copilului minor.

Reclamanta a susținut că, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor
părintești, deoarece nu se interesează niciodată de ocupațiile copilului, de
dezvoltarea acestuia, împrăjările în care se află zilnic, demonstrând în cumul cu
neplata pensiei alimentare o neglijență gravă de îndeplinire a îndatoririlor părintești,
abandonând și ignorând copilul, iar pentru această atitudine merită a fi sancționat cu
decăderea din drepturile părintești.

Prin hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, s-
a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Mușchei și s-a

determinat domiciliul copilului minor XXXXXMalanca, născut la XXXXX, cu mama Mariana Mușchei; în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat că, concluzia instanței de fond privind respingerea capătului de cerere ce ține de decăderea din drepturile părintești a pârâtului/intimat Malanca Serghei una întemeiată, rezultată din aprecierea corectă a materialelor și probelor anexate la dosar și aplicarea corectă a normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, fapt care impune menținerea hotărârii instanței de fond și respingerea cererii de apel.

În contextul prevederilor art. 67 lit.a), h), art. 58 alin.(1), (2), art.74 alin.(1), art. 60 alin.(1)-(3), art.68 alin.(1), (2), (3) Codul familiei, instanța de apel a conchis că, părinții au obligația de creștere, educare și îngrijire a copilului minor în mod egal și cert. Așa cum obligația în cauză a fost stabilită de lege, iar neexercitarea unei obligații legale atrage aplicabilitatea sancțiunilor, de asemenea prevăzute de lege, decăderea din drepturile părintești fiind prevăzută ca cea mai severă sancțiune civilă aplicată părinților pentru greșita exercitare a drepturilor și îndatoriri de părinte, pentru a aplica o asemenea sancțiune instanța de judecată urmează să analizeze temeinicia temeiurilor de decădere a persoanei din drepturile părintești, luând ca bază interesul superior al copilului.

Instanța de apel în această ordine de idei a reținut că, sarcina pozitivă de probațiune aparține, potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) CPC, reclamantei/apelante Mușchei Mariana, aceasta urmând să probeze prin probe pertinente și admisibile, potrivit art. 121 și art. 122 CPC, că intimatul Malanca Serghei s-a eschivat/sustras de la exercitarea obligațiilor părintești în raport cu copilul lor minor, respectiv partea ce a inițiat procesul urmează să probeze, că tatăl copiilor, deși a dispus de posibilitatea reală, a refuzat cu rea-credință și cu cunoștință de fapt, de la exercitarea obligațiilor părintești.

Instanța de apel a menționat că, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești, or, comportamentul lui Malanca Serghei nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decădere a acestuia din drepturile părintești, iar pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

La 23 august 2021, prin intermediul poștei (f.d.142), Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea admisibilă a cererii de recurs și primirea spre examinare, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțial a hotărârii primei instanțe, adoptarea unei soluții prevăzute la art. 445 alin.(1) lit.b),c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, prin prisma prevederilor legislației naționale în vigoare, în raport cu faptele constatate ale cazului dat, cu probele administrate pe cauză în ansamblul lor, în

opinia sa, sunt unele neîntemeiate și contrare prevederilor legale, atât din punct de vedere al dreptului material, cât și al celui procedural și nu se coroborează cu probele administrate la materialele cauzei.

În contextul prevederilor art.6 CEDO și art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie motivată, axată pe circumstanțele pricinii, probele, concluziile referitor la aceste circumstanțe, care și constituie una din garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil. Orice persoană, rezultând din prevederile art. 6 § 1 CEDO, are dreptul la judecare în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță imparțială.

Recurenta a afirmat că, instanțele ierarhic inferioare au tratat ca fiind inexistente argumentele invocate de ea, au omis a dezbate și a evidenția concluziile care rezultă din probatoriul administrat și prezentat, specificând doar că este un probatoriu insuficient și că nu a fost probată eschivarea/sustragerea pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești în raport cu copilul minor.

La fel, a susținut că nu este clar în temeiul căror circumstanțe instanța de apel a conchis că nu este cunoscut locul aflării pârâtului, or, reprezentantul pârâtului a afirmat că pârâtul se află în Federația Rusă, unde muncește.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat și au concluzionat contrariul probei ce vizează demersul executorului și încheierea instanței prin care a fost admis demersul de anunțare în căutare a debitorului pentru motivul eschivării de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, fiind constatată, în esență, sustragerea pârâtului de la plata pensiei de întreținere. Instanțele ierarhic inferioare au omis de a se expune, nu au elucidat faptul precum că prezenta acțiune de decădere a fost înaintată în instanță la 02 octombrie 2019, precum și că cererea de chemare în judecată și actele anexate, printre care și certificatul de la executorul judecătoresc, i-au fost comunicate pârâtului, prin intermediul reprezentantului său, avocatul V. Chiriac. Astfel, instanțele au omis să aprecieze inacțiunile și atitudinea intimatului, care cunoscând cu certitudine de acțiunea de decădere, de motivele invocate, de faptul că este anunțat în căutare, a continuat să se eschiveze de plata pensiei de întreținere, de la obligațiunile părintești. Or, la data de 01 februarie 2021 a acumulat o restanță în sumă de 25000 de lei. Conform declarațiilor copilului și ale martorilor, intimatul a dispărut din viața copilului de mai mult de patru ani.

Recurenta a considerat că, soluțiile instanțelor ierarhic inferioare sunt lipsite de putere de convingere, bazate pe o apreciere preconcepută a probelor, în special aprecierea probelor de către instanța de apel a fost vădit arbitrară și selectivă cu omiterea aprecierii tuturor probelor și argumentelor indicate în fața instanței de fond și de apel și care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 24 septembrie 2021 (f.d.145) și a fost recepționată la 29 septembrie 2021 și la 01 octombrie 2021, conform avizelor de recepție (f.d.146-148).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 23 iunie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 23 august 2021, prin intermediul poștei (f.d.142), ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mariana Mușchei, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat